

**COME AND WELCOME TO
JESUS CHRIST. THIS AGUS
SE DO BREATHA CHUM IOSA
CRIOSD LE LAIN BUINIAN**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649552382

Come and Welcome to Jesus Christ. This Agus Se Do Breatha Chum Iosa Criosd Le Lain
Buinian by John Bunyan

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

JOHN BUNYAN

**COME AND WELCOME TO
JESUS CHRIST. THIS AGUS
SE DO BREATHA CHUM IOSA
CRIOSD LE LAIN BUINIAN**

①

COME AND WELCOME

TO

JESUS CHRIST.

BY

JOHN BUNYAN.

• And they shall come which were ready to perish."—ISA. LXVIJ. 13.

EDINBURGH:

JOHN GRANT.

1894.

THIG AGUS SE DO BHEATHA

CHUM

IOSA CRIOSD.

LE

IAIN BUINIAN.

" Agus thig leasra a bha bheuchadh."—IARAN XXVI, 12.

EDINBURGH:
JOHN GRANT.

1894.

THIG AGUS SE DO BHEATHA

CHUM

IOSA CRÍOSD.

Gach ní 'bheir an t-Athair dhomha, thig e am' ionnsaidh; agus an t-í a thig am' ionnsaidh, cha tilg ní air chor sam bith a mack e.—Eoin. vi. 37.

BEAGAN roimhe so anns a' chaibidil, faodaidh tu leughadh gu'n d'imich an Tighearn Iosa air a mhuir chum a dhol gu Capernaum, air dha a dheisciobuil a chur roimhe ann an luing; ach bha a' ghaoth 'nan aghaidh; ní a chuir maill' air an luing 'na turas. Nise, nu 'n cheathramh faire de 'n òidhebe thainig Iosa 'sus riu, a' coiseachd air a mhuir, agus ghabh iad eagal.

'Nuair a tha 'n saoghal g'a nochdadh féin gu dubh agus gu h-uabhasach do phobull Dhé, tha'n Tighearn Iosa g'a thaisbeanadh féin dhaibh air mhodh iongantach, ní air uairean nach fasa dhaibh a ghidlan na na nithe a bha roimhe sin uabhasach leo. Bha iad fo eagal roimh 'n ghaoith agus roimh 'n uisge; agus bha eagal orra mar an ceudna roimh 'n

Tighearn' agus an Slànaighear, 'nuair a thais-bean se e féin dhaibh air an dòigh ud.

Ach thubhairt e riu :—“ Is mise 'ta ann, na biodh eagal oirbh.”

'S e chrioch mu'n nochd an Tighearn Iosa e-féin d'a phobull (ged' a bhios am modh air an dean se e gu bràch cho uabhasach) a chum an eagal agus an trioblaid a lughdachadh.

An sin ghabh iad e 'steach do 'n luing, agus air ball ràinig an long an tìr gus an robh iad a'dol.

'Nuair a tha Crìosd gu'n a bhi maille ri 'phobull, cha ghluais iad ach gu mall agus duilich; ach an uair a thig Easan còmhla riu, O cho luath 's a' stiùras iad an cùrsa! Cho luath 'sa tha iad aig ceann an uighe!

An sluagh, a nis', am measg an robh e 'searmonachadh fa dheircadh, 'nuair a chunn-aig iad gu'n d' fhalbh Crìosd agus a dheis-ciobuil, chaidh iad mar an ceudna air luingeas gu Capernaum, a dh-iarraidh Iosa. Agus air dhaibh fhaotainn, thubhairt iad (le iongantais) —“ A Mhaighstir, c'uin a thàinig thu 'n so?” Ach fhreagair Ios' iad, agus thubhairt e :—“ Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Tha sibh ga m'iarraidh, cha'n ann a chionn gu'm faca sibh na m'orbhuilean, ach a chionn gun d' ith sibh do na builinnibh, agus gun do shàsaicheadh sibh.” Eoin vi. 26.

Faodaidh muinntir Crìosd a leantainn an cèin air son buannachd shalach shaoghailta, mar iad so, a chaidh na dhéigh thar a mbuir

air sgà nam buileannan. Théid duine greis mhath air aghaidh ann an diadhachd air sgà a bhroinne, seadh, bheir a bhrù air duine dol an céin a dh'iarraidh Chrìosd.—Cha'n e comain-ean mìodalach o'n leth a muigh, ach ruintean gràs-mhor o'n leth a staigh, a tha 'crùnadh na h-oibreach ann an sealladh Chrìosd; ni mò is e mòr shaothair no coltas aìdmheil, ach an gràdh dhasan a bheir air gabhail riu.

'Nuair a bhios muinntir ag amhrac air seòl fiùghantais chàrdeil bho laimh Chrìosd, mas e 's gum bi an cridheachan breun no mcallta, ni esan an smachdachadh le geur achmhasan:—
 “Tha sibh da m'iarraidh, cha 'n ann a chionn gum faca sibh na mlorbhuilean, ach a chionn gum d'ith sibh do na builleanibh, agus gun do shàsaicheadh sibh.

Thugaibh fairear a ritheist. Cha diult e deagh chomhairle thoirt seachad, eadhon, do leithid sud de bhuidheann; tha e 'g iarraidh orra saothreachadh air son na beatha sin a mhaireas gu sìorruidh. O! cia cho toileach 'sa bhiodh Iosa Crìosd nam b'e agus gu'n tigeadh an luchd-aìdmheil so, a ta tighinn da ionnsaidh gu cealgach, da ionnsaidh a rìreamh, a chum is gum biodh iad air an tearnadh!

Chì sibh gum beil an ceann-teagaisg a' labhairt mòran a bharrachd m'a thiomchioll a phobuill so. Agus tha'n Tighearn Iosa 'cur roimhe mar cho-dhùnadh do'n iomlan, agus a cur an céill do bhrìgh nach robh iad ach ag

aidmheil o'n leth-a-muigh a mhain mar iadsan anns nach urrainn d'a anam tlachd a ghabhail; gun deanadh se e-féin toilichte leis an fhuigh-eal a bhuilich an t-Athair air agus their e:—
 “Cha 'n eil e coltach gum bi mis' air mo chliùthachadh ann bhu slainte, ach thug an t-Athair dhomhsa pobull, agus thig iadsan do m'ionnsaidh ann am fìrion; agus annta-san bi'dh mi làn-thoilichte.” Faodar a' ràdh gur e an ceann-teagaisg roimhe so stéidh Chrìosd ann an coillionadh an ni sin anns am beil e g'a dheanamh féin riarachta 'an déigh dha mòran saothreach, agus ioma' searmoin a chaitheamh gu dìomhain. Mar labhair e-féin leis an fhaidh.—“Shaothraich mi gu dìomhain air son neo-ni, agus chaith mi mo neart air son dìomhanais.” Isa. xlix, 4.

Agus mar thà e 'g ràdh a rithist.—“Tha mo bhreth maille ris an Tighearn agus m'obair maille ri mo Dhia.” *Mar sin tha e 'g ràdh sa' cheann-teagaisg*:—“Gach ni bheir an t-Athair dhomhsa thig, e am' ionnsaidh, cha tilg mi air chòr sam bith a mach e.” Leis na briathran so, uime sin, tha'n Tighearn Iosa Chrìosd a' toirt comh-fhurtachd dha féin, ann an àm a bhi smaointeachadh air cealgairachd cuid de a luchd-leanmhainn. Mar an ceudna shocraich se e-féin air dha beachdachadh air cho beag drùghaidh 'sa rinn a theagasg ann an Capernaum, Corasin, agus ann am Bethsaida.
 ‘Tha mi toirt buidheachais dhat, O Athair’

(ars esan), "Thighearn nàimh agus nàtalmhainn, air son gu'n d'folaich thu so o dhaoine eagnaich agus tuigseach agus gun d'fhoillsich thu iad do leanbaibh; eadhoin so, Athair, oir is ann mar so a mheasadh ionchaidh ann a d' lathair," Mat. xi. 25. Luc. x. 21.

Tha'n ceann-teagaisg gu coitcheann a' gabhail a steach da earrann ann an dàimh fa'-leth ris an Athair agus ris a Mhac; mar a tha an comh-obreachadh le chèile chum slàint' a phobuill. "Gach ni bheir an t-Athair dhòmhsa thig e am' ionnsaidh, agus an tì a thig a m' ionnsaidh cha tilg mi air chòr sam bith a mach e"—Tha'n cheud earrann de'n cheann-teagaisg (gu soilleir) a' ciallachadh an Athar agus a thiodhlaic; agus an earrann eile, a Mhic a' gabhail ris an tiodhlaic.

Air tìs. Air son tiodhlaic an Athar tha'n nì so rì bhì air a thoirt fainear; 'se sin r'a ràdh, —An tiodhlaic féin, agus is e sin tiodhlaic dream àraidh do'n Mhac. Tha'n t-Athair a' tabhairt; agus thig an tiodhlaic sin; "Agus esan a thig," &c. Tha 'n tiodhlaic mar sin air a dheanamh suas de dhream a tha 'n t-Athair a' toirt do dh' Iosa Crìosd.—A rithist, tha sibh a' faicinn am Mac a' gabhail ris an tiodhlaic; agus tha sin air a leigeadh ris anns na puingean sonraichte so a leanas:—

1. 'Na shaor aideachadh gur tiodhlaic e: "A bheir an t-Athair dhòmhsa."
2. 'Na choimhid air mhodh sòlaimte do'n